

او درباره اتفاقات منجر به ساخت‌وساز در حریم باغ گیاه‌شناسی هم گفت: «این باغ از نزدیک به چهارهزار گونه گیاهی در منطقه ۲۲ تهران حفاظت می‌کند، سطحی به‌اندازه ۱۴۵ هکتار قرار دارد و تنها نقطه‌ای از شهر تهران است که در چند دهه اخیر به‌وسعت سبز بودن و تنوع و کیفیت آن افزوده شده است. مدت‌ها پیش ارتش پروژه‌ای را در منطقه ۲۲ از شهرداری گرفت تا به برج‌سازی و بلندمرتبه‌سازی بپردازد. این پروژه پنج پهنه داشت که چهار پهنه آن در شمال بزرگراه شهید همدانی از اواسط دهه ۹۰ شکل گرفت و در حال پایان کار است. یک پهنه نیز در جنوب این بزرگراه مورد توجه شوراییعالی شهرداری قرار گرفت و به‌نام پهنه «دی» شناخته می‌شود، اما خلاف ضوابط قانونی مجوز ساخت‌وساز برای آن صادر شد. در سال ۱۴۰۰ پس از اطلاع از این موضوع و پیش از گوه‌برداری، اعتراضات خود را آغاز کردیم.»

عضو هیئت‌علمی مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور ادامه داد: «اعتراض ما در مرحله نخست به شورای عالی امنیت ملی کشور رسید و در نهایت معاون اول رئیس‌جمهوری از این پروژه خطرناک مطلع شد و دستور بررسی و پیگیری جدی داد. آقای مخبر در اسفندماه سال ۱۴۰۰ به آقای دکتر زاکانی نامه محرمانه و مستقیمی داد و گفت که این پروژه را به سرعت متوقف کنید و تا زمان تصمیم‌گیری نهایی نیز متوقف بماند، اما آقای زاکانی به‌عنوان شهردار و کسی که باید بیش از هرکسی در مورد حفاظت از باغ گیاه‌شناسی تلاش کند، گوش ندادند. پیگیری‌های مفصلی در این باره صورت گرفت تا اینکه در اسفندماه ۱۴۰۱، رئیس‌جمهوری در روز در خت‌کاری به باغ گیاه‌شناسی آمدند. در همین روز دکتر زاکانی هم حضور داشتند. دست آقای دکتر زاکانی را گرفتند و گفتند این پروژه را به‌دلیل آسیب‌هایی که به‌ذخایر ژنتیکی این مجموعه می‌زند، از اینجا منتقل کنید؛ ما گفتیم که ساخت‌وساز و خانه‌سازی انجام شود، اما نه به هر قیمتی و در هر منطقه‌ای.»

به گفته متین‌ی زاده، شهردار تهران به این درخواست هم توجهی نشان نداد: «پیگیری این موضوع در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی و مکاتبات ادامه پیدا کرد. اسفندماه آقای صارمی، معاون شهرداری شهرداری تهران متنی را در کانال خود منتشر کرد که در آن نوشت؛ بالاخره مشکل باغ گیاه‌شناسی ملی ایران بر طرف و طبق توافق شهردار وفرمانده کل ارتش، قرار شد این پروژه به‌نقطه دیگری منتقل شود. چندروز بعد معاون دادستان هم در شورای شهر جلسه‌ای داشت و دستور توقف این پروژه را صادر کرد. پیگیری‌های ما هم نشان می‌داد که این توقف آرام‌آرام آغاز شد، اما تا آن‌زمان یک‌برج بین ۱۰ تا ۱۲ طبقه ساخته شده و دو سازه دیگر هم آغاز شده بود.» او به پیگیری این پرونده از سوی معاون اجرایی رئیس‌جمهوری هم اشاره کرد: «در دومین جلسه در باغ گیاه‌شناسی که اول اردیبهشت‌ماه امسال با حضور همه ذی‌نفعان برگزار شد، تصمیم گرفته‌شد که تعداد طبقات از ۲۸ طبقه به پنج طبقه کاهش پیدا کند. ما به‌هیچ‌وجه با این تصمیم موافق نبودیم؛ چون گوه‌هایی که ایجاد شده برای ۲۸ طبقه است و ضمانتی وجود ندارد که این پنج طبقه در سال‌های آینده افزایش پیدا نکنند. در همان جلسه هم مخالفت خود را اعلام کردیم و گفتیم که هیچ راهی غیر از انتقال پروژه وجود ندارد؛ چون پروژه‌های دیگر در منطقه در شرف حرکت است و این تراکم‌سازی که شاید دست‌کمی از آن برج نداشته باشد، بالای جان باغ می‌شود؛ بنابراین تا الان هیچ مصوبه رسمی‌ای صادر نشده و فقط در آن جلسه مطرح شده، البته توقف در شمال باغ انجام شده است.»

▼ آفت یا خشک کردن درختان پارک‌های جنگلی؟

متین‌ی زاده در ادامه از مشکلات درختان پارک چیتگر گفت. به‌گفته‌او، طبق آماري که سال گذشته از سوی منابع طبیعی استان تهران منتشر شد، حدود ۱۶ هزار پایه درخت در پارک‌های جنگلی

خشک شده بودند که عدد بسیار قابل توجهی است. در بسیاری از موارد بلافاصله گفته می‌شود که این درختان دچار آفت شده‌اند: «همکاران بیماری شناس و گیاه‌پزشک ما این موضوع را بررسی کردند؛ داستان همانی است که در جنگل‌های زاگرس وجود دارد. درخت زمانی دچار آفت می‌شود که ضعیف شود و آب و غذا به آن نرسد. این اتفاق هم عامدانه یا ناآگاهانه در پارک‌های جنگلی ما رخ می‌دهد. به درختان آب داده نمی‌شود، خشک می‌شوند و این خشکی باعث می‌شود حشرات، آفات و بیماری‌ها سراغ آنها بیایند. به‌هیچ‌وجه نباید باور کرد که مشکل آفات و بیماری‌هاست.»

▼ فقدان نظریه‌پردازی برای تهران

عبدالرضا گلیپاگانی، معاون پیشین شهرسازی و معماری شهرداری تهران معتقد است که الگوی سکونت، حفظ فضای سبز و باغات تهران با فقدان نظریه‌پردازی روبه‌روست و این فقدان دربراه حفظ میراث تاریخی هم مصداق دارد: «اما به مسائل ساده انگارانه نگاه می‌کنیم و این تصور وجود دارد که اگر در طرح جامع مطرح شده است که در یک نقطه تراکم صفر و باغ موردنظر حفظ شود و برای آن پروانه‌ای صادر نشود، مشکل باغات برطرف می‌شود.» او با اشاره به پهنه‌بندی فضا در تهران در این نشست گفت: «ده‌ونک، فرحزاد، کن و همه محدوده‌هایی که ارزش تاریخی و زیست‌محیطی در شهر تهران داشته‌اند، از طرح جامع اول تهران بلاتکلیف بودند. آیین‌نامه ماده ۱۴ حفظ باغات گفته است در جایی که باغ تشخیص داده می‌شود، امکان ساخت یک ساختمان ۱۵۰ متری و دو طبقه وجود دارد. آیا با این میزان، مسئله حل می‌شود؟ باید فکر کنیم که چه فرآیندی طی شده که منجر به فاجعه ضابطه برج باغ شد؟» به گفته او، شهر تهران ریزبافت است و بیش از ۹۰ درصد قطعات آن کمتر از ۲۰۰ متر مساحت دارند: «برای یک شهر ریزبافت باید چه کنیم که یک توسعه منطقی داشته باشد؟ کدام نظریه در این زمینه وجود دارد؟ در این شهر قطعات درشت‌دانه باغ‌ها بودند. این مسئله فقط محدود به تهران نیست و شهرهای دیگر مانند گلیلیگان، الیگودرز، ایذه، و بروجرد و یاسوج همه باغ‌های شان از بین رفته است. ما با کمک شورائوناستیم این موضوع را جابجایندازیم که الگوی سکونت در باغ را احیا کنیم و به این ترتیب موضوع خانه‌باغ را مطرح کردیم. ایرادی که به ما گرفتند این بود که مجموع پروانه‌هایی که در این زمینه صادر شده بود، ۴۰ مورد بیشتر نبود. ما گفتیم به هدف‌مان رسیدیم، باغ برای ساخت‌وساز نیست، بلکه هدف حفظ آن است.» براساس گفته گلیپاگانی، تمام الگوی سکونتی شهر تهران پنج طبقه روی پیلوت است: «آیا گونه سکونتی برای یک کلانشهر ۱۰ میلیون نفری باید همین الگو باشد؟ ما نباید زندگی در خانه، باغ، مجموعه‌های مسکونی و برج داشته باشیم؟ ما پنج‌سال است که درگیر طرح تفصیلی چهارهزار نفره هستیم، اما اصرار داریم روش تعیین حریم، منجر به حفظ باغات نخواهد شد. اگر مؤثر بود در کردان، لواسان، اوشان و فشم و اطراف تهران رخ می‌داد.» او گفت که برای تجاوزه به حریم‌های حفظ‌شده شهر تهران، بهانه‌های زیادی مطرح می‌شود که یکی از آنها رونق تولید در بخش مسکن و به دنبال آن رونق در بخش صنعت است: «این موضوع اصلاً ارزش اقتصادی ندارد. بهانه دوم آنها خودتولید مسکن است: برخی می‌گویند مدیران قبلی در سال ۱۴۰۰ در شهر تهران ۵ هزار و ۷۰۰ پروانه صادر کردند و ما آن را در سال ۱۴۰۱، به ۱۵ هزار مورد رسانده‌ایم. این عدد کاملاً دروغ است؛ طبق آمار شهرداری این رقم حدود ۵۸۰ پروانه بوده است که حدود ۵۰ مورد با سال قبل تفاوت دارد و اجازه داده شده هر نوع تخلفی در آن رخ دهد. بهانه بعدی برای تجاوزه به همه حریم‌های حفظ‌شده شهر تهران این است که می‌گویند تهران را نباید گران اداره کنیم. بهانه در آمد شهرداری هم دروغ محض است. ساخت بلندمرتبه در باغات اصلاً درآمدی برای شهرداری ندارد. از سال ۸۲ تا ۹۷ که ضابطه برج‌باغ متوقف شد، یک‌درصد درآمد شهرداری از محل عوارض این ضابطه بود و این درآمد متعلق به تیمی است که در فرآیند صدور شهرداری حضور دارند.» گلیپاگانی معتقد است، اینکه می‌گویند باغ‌های تهران از بین‌رفته به‌معنی مدیدن روح ناامیدی است: «هر چند از تعداد باغ‌های تهران کم شده و از پنج، شش هزار هکتار به هزار هکتار رسیده، اما نگویم از بین رفته است. حتی اگر یک باغ هم در تهران باقی مانده باشد، باید برای حفظ آن تلاش کنیم.»

▼ مواجهه با باغ‌های تهران از ۸۲ تا ۱۴۰۳

علی اعطا، عضو شورای شهر پنجم هم در این نشست درباره نحوه مواجهه با

سه شنبه ۲۵ اردیبهشت ۱۴۰۳
سال سوم - شماره ۵۰۶
www.hammihanonline.ir

موضوع باغ‌های تهران طی دو دهه اخیر توضیح داد و گفت: «بعد از انقلاب درباره مواجهه با موضوع باغ‌های تهران سه‌دوره از هم تفکیک می‌شود؛ از ابتدای انقلاب تا اوایل سال ۸۳ که محدودیت جدی در ساخت‌وساز مطرح بود. اتفاقی که افتاد تقابل منفعت عمومی و خصوصی بود و در نهایت این وزنه به‌سمت پیروزی منفعت خصوصی چریبید و منجر به مصوبه برج‌باغ شد و نگاه افراط‌گونه‌ای مطرح شد. اگر ریشه‌های مصوبه سال ۱۳۸۲ و اصلاحیه آن در سال ۸۳ را بخواهیم بررسی کنیم، چاره‌ای غیر از مراجعه به اقتصاد سیاسی شهر نداریم و باید ببینیم مالکان این باغ‌ها چه کسانی بودند؟ آیا مالکان قدیمی بودند یا برخی از نهادها، دستگاه‌ها و سازمان‌ها؟ ممکن است این مصوبه بر مبنای لابی‌های احتمالی و فشارهایی که وجود داشت، تصویب شده باشد که نتایج آن را در سال‌های بعد دیدیم. این اتفاق باتالقی بود که هر چقدر جلوتر می‌رفت از نظر اینکه ذی‌نفعان بیشتری را درگیر می‌کرد و پیچیدگی‌های حقوقی موضوع بیشتر می‌شد، لغو آن هم دشوار بود. وقتی با منافع متکثر گروه‌های ذی‌نفع بسیار قدرتمند مواجهید، صرفاً یک بحث کارشناسی نمی‌تواند در برابر آن مقاومت کند. از سال ۸۳ تا ۹۶ که مصوبه برج‌باغ لغو شد، باز هم مسئله تقابل منفعت خصوصی و عمومی بود. در دوره پنجم مسیری را دنبال کردیم که بین منافع عمومی و خصوصی تعادلی ایجاد کنیم که به مصوبه خانه‌باغ منجر شد.» او با اشاره به انتقاد چمران از این مصوبه گفت: «از این دیدگاه هیچ نتیجه غیرمنطقی‌ای غیر از مصوبه برج‌باغ بیرون نمی‌آید و اگر نگاه شما این است که در باغ باید از اقتصاد مبتنی بر ساخت‌وساز انتفاع اقتصادی برد، نتیجه آن همین مصوبه برج‌باغ است. پرسش اینجاست که وقتی مطرح می‌کنند شورای شهر پنجم مالکان را از این حق محروم کرد، باید دید آیا این یک حق بود یا یک امتیاز ویژه که در سال‌های ۸۲ و ۸۳ به مالکان داده شد؟ آن مصوبه بود که این رانت و امتیاز ویژه را به یک حق مسلم تبدیل کرد.»

اعطا درباره فرآیند تصویب مصوبه خانه‌باغ در سال ۹۶ هم گفت: «سال قبل بخشنامه‌ای از طرف معاون فعلی شهرسازی شهرداری، خطاب به شهرداران مناطق ابلاغ شده بود که طبق آن گفته شده بود، برج‌باغ را بنا به قانون آیین دادرسی دیوان عدالت اداری می‌توانید عمل کنید و عوارض آن را به نحوی محاسبه کنید. اما این بخشنامه هم رندانه است، هم کاسبکارانه؛ چون در آن به قانون منسوخ دیوان عدالت اداری ارجاع داده بودند، در صورتی که قانون جدید در همان سال نکنه‌ای را اضافه کرده بود که طبق آن این بخشنامه نمی‌توانست محقق شود. آقای صارمی گفته بودند که در یکی، دو مورد ما محکوم شدیم که مجوز برج‌باغ صادر کنیم؛ پس براساس ماده مورد اشاره برای باقی موارد هم می‌توانیم مجوز برج‌باغ صادر کنیم. مادر قانون جدید دیوان عدالت اداری گفته شده، اینکه رأی معارضی در دیوان در این رابطه وجود نداشته باشد، تشخیص آن با رئیس دیوان است، نه مرجع اجرایی.»

▼ آخرین وضعیت بررسی ساخت‌وساز در پارک قیطریه

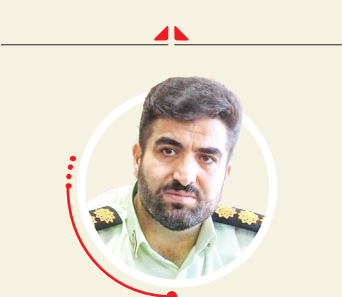
مهدی عباسی، رئیس کمیسیون معماری و شهرسازی شورای شهر تهران، با اشاره به طرح ساخت‌وساز در پارک قیطریه تهران گفت: «قرار بود در پارک قیطریه ۸۰۰ متر ساختمان احداث شود، گود عمیقی داشت چون طبقات منفی داشت و از نظر فنی و تخصصی قابل توجیه نبود، اما همانطور که در یکی از مصاحبه‌های خود گفته‌ام، این موضوع در حال بررسی است و اگر هم تصمیم به اجرا گرفته شود، ابعاد آن در یک یا یک‌ونیم طبقه در مساحت ۲۰۰ متر است که آن هم نیازمند بررسی است.» عباسی درباره پیگیری ساخت‌وساز در باغ گیاه‌شناسی تهران هم توضیح داد: «در جلسه‌ای که در این باره با حضور معاون دادستان و شهردار منطقه برگزار شد، شهرداری مکلف شد که پروژه را متوقف کند و تا الان که من گزارش گرفتم، متوقف مانده است. این موضوع راه جایگزینی دارد که طبق آن باید چندنگانه‌ای از شهرداری تهران، ذی‌نفع پروژه و وزارتخانه که باغ گیاه‌شناسی زیر نظر آن است، تشکیل شود که این تراکم را در جای دیگری جبران کنند.» او گفت در کمیسیون معماری و شهرسازی ۵۰ رأی درباره باغات صادر شده که طبق آن اجازه ساخت‌وساز داده نشده است: «علاوه بر این همه آرای مربوط به ساخت‌وساز در باغ‌ها، پایش می‌شود که خطاهای احتمالی بررسی و برای تصمیم‌گیری به شورا ارسال می‌شود. من موضوع مدیریت شهری را سیاسی نمی‌بینم و باید بادی نفعان به‌قدری تعامل کنیم که مطمئن باشیم تصمیمات ما کم‌عارضه است.»

خبرسازان

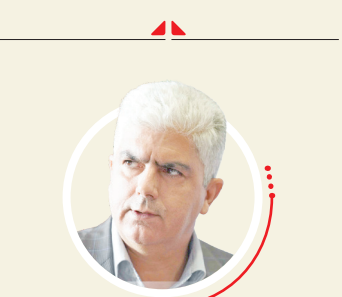
هشدار درباره افزایش قیمت قبر

مهدی اقراریان، عضو شورای شهر با انتقاد از چهاربرابر شدن قیمت برخی قبور در بهشت زهرای تهران و تحلیل تبعات اجتماعی این مسئله گفت که به‌نظر می‌رسد افزایش نزدیک ۳۰۰ درصدی نرخ رزرو طبقه‌های دوم و سوم قبرهای روزدفن بهشت زهر(اس)، ناشی از نگاه درآمدزایی موجود در شهرداری تهران است. به گزارش ایلنا، رئیس کمیته نظارت شورای اسلامی شهر تهران در انتقاد از مصوبه تعیین بهای خدمات آرامستان بهشت زهر(اس) که در جلسه روز یکشنبه ۲۲ اردیبهشت‌ماه شورای شهر به تصویب رسید، گفت: «روز گذشته مصوبه‌ای در صحن شورای شهر تهران تصویب شد که جمعی از اعضا با آن مخالف بودند، اما به‌رحال تعداد موافقان آن بیشتر بود. براساس قسمتی از این مصوبه، مقرر شد که در قطعات روزدفن بهشت زهر(اس)، یعنی در بخش‌هایی که برای دفن اموات در همان روز قبر تهیه می‌شود و از قبل قبری خریداری نشده است، همچنان طبقه اول هر قبر برای خانواده فرد متوفی رایگان باشد که این موضوع قبلاً هم وجود داشت، ولی متأسفانه در مصوبه اخیر، نرخ رزرو طبقات دوم و سوم قبور برای خانواده‌ها به‌شدت افزایش یافته است.»

هشدار پلیس فتا به استارت‌آپ‌ها

رئیس پلیس فتای تهران بزرگ مهم‌ترین چالش‌های امنیتی شرکت‌های دانش‌بنیان را تشریح کرد و به استارت‌آپ‌ها هشدار داد. به گزارش ایلنا، داود معظمی گودرزی با اشاره به اینکه شرکت‌های نوپا در زمان توسعه و قدم‌های اول در مقابل حملات سایبری آسیب‌پذیرتر هستند، گفت: «در طول دوسال گذشته با موارد خاصی از نشت اطلاعات مواجه بودیم که پلیس فتا به آن ورود کرد.» رئیس پلیس فتای تهران بزرگ ادامه داد: «کنترل‌های امنیتی، پارامترهایی هستند که برای حفاظت از اشکال مختلف داده‌ها و زیرساخت‌های مهم برای کسب‌وکارهای مجازی، استارت‌آپ‌ها یا یک سازمان پیاده‌سازی می‌شوند. یکی از مهم‌ترین دلایلی که باعث می‌شود استارت‌آپ‌ها برای هکرها و مهاجمان سایبری جذاب به‌نظر برسند، بی‌توجهی آن‌ها به سیاست‌های حفاظت از داده است. متأسفانه بیشتر استارت‌آپ‌ها زمانی به این سیاست‌ها توجه می‌کنند که دیگر خیلی دیر شده است. خطر این بی‌توجهی با تغییر مقیاس استارت‌آپ‌های بیشتر می‌شود.»

علت دسترسی دشوار داروها

رئیس اداره پایش زنجیره تأمین داروی سازمان غذا و دارو درباره دسترسی به داروها توضیحاتی داد. محمدحسین متولی درباره میزان دسترسی بیماران به انواع داروها گفت: «به‌طور کلی دسترسی به دارو سطوح مختلفی دارد و ممکن است بیماران در مورد این موضوع اطلاعات کافی نداشته باشند. به‌عنوان مثال داروی IVIG یک داروی بیمارستانی بوده و تنها باید در بیمارستان مصرف شود، بنابراین به‌منظور مدیریت مناسب‌تر، وجود این داروی حیاتی و گران‌قیمت در داروخانه‌های شهری توجیهی ندارد.» او با اشاره به دلایل دسترسی دشوار به برخی از داروها در برخی داروخانه‌ها ادامه داد: «ممکن است یک داروخانه به دلایل مختلف از جمله مسائل مالی یا شرکت‌های توزیع کننده، ۳۰۰ قلم دارو در خواست‌نکرده باشد یا ممکن است یک داروی ساده به‌دلیل مشکلات نقدینگی در شرکت‌های پخش دارویی بزرگ نیز موجود نباشد یا در اختیار پخش‌های کوچک موجود باشد.»